

SENSE OF SELF & RELATED BEHAVIOUR

A BEHAVIORAL PSYCHOLOGY PERSPECTIVE IN PURANANOORU

T K Ramesh
Ph. D., Research Scholar
Department of Tamil
Karpagam Academy of Higher Education
Coimbatore - 641021

Dr. (Mrs.) P. Thamilarasi
Sr. Professor
Department of Tamil
Karpagam Academy of Higher Education
Coimbatore - 641021

Background & Context:

Psychology, more specifically, behavioural psychology, as a formal branch of science took shape in the early 18th century. Great thinkers like Rene' Descartes (1596-1650), John Locke (1632-1704), George Berkeley (1685-1753), Thomas Hobbes (1588 – 1679), Sir Thomas Brown (1605-1682), Edward Titchener (1867-1932), Pavlov, Sigmund Freud, Carl Gustav Jung, Erik Erickson and Dr. Eric Berne, brought original understanding to Human Behaviours through theories and experimentations. However, the various concepts that were presented by these great thinkers, could be inferred in our ancient Tamil Culture as part of the daily life. The Tamil literary works from 3 B.C. till date recorded the ancient Tamil society, its culture and behavioral aspects of people across strata of the society. It can be evidenced that these behaviours were bounded by virtues and values practiced and postulated through our ancient literary works. Through a series of articles it is being attempted to present few of such conceptual underpinnings of behaviour psychology that were displayed in our ancient sangam literatures. The specific literature under study is being Purananoru.

Abstract

In our ancient Tamil Kingdoms described by the Sangam Age, in a war, the power king “Annihilates” his enemies, their kingdom and generally do not stop the war and its destruction, in spite of the sufferings to the people, natural resources and properties of the enemy kingdom. A king of any kingdom is also so compassionate towards his people and all living things! This character is expressed in the literary works describing the 7 great benefactors who were Pari, Valvil Ori, Nedumudi Kari, Began, Aai Andiran, Nalli and Adhiyaman.

If kings, upholding such values and virtues of benefaction, also engage in complete annihilation of their enemies, then what can be the internal prompt or force for the king's behaviour? What can be the possible psychological underpinnings of such act? This article attempts to explore the same and present the same.

Key Words: Fear, Anxiety, Annihilation, Flight or Fight Syndrome, Responding, Reacting

தன்னிலை உணர்தல் மற்றும் அந்நிலைச் சார்ந்த நடவடிக்கை

புறநானூறு முன்வைக்கும் நடவடிக்கை உளவியல் பார்வை

டி. கே. இரமேஷ்
முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்
தமிழ்த்துறை,
கற்பகம் உயர்கல்விக்கழகம்
கோயம்புத்தூர் - 641021

முனைவர் ப. தமிழரசி
மூத்த பேராசிரியர்
தமிழ்த்துறை
கற்பகம் உயர்கல்விக்கழகம்
கோயம்புத்தூர் - 641021

முன்னுரை

உணர்தல் (Feeling), புரிதல் (understanding), நடந்து கொள்ளுதல் / எதிர்வினை நடத்தல் (responding or reacting) இந்த மூன்றும் ஒரு சுழற்சியில் தொடர்ந்து நமக்குள் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றிய அறிவியல் நடத்தை உளவியலின் அடிப்படை எனலாம்.

நடத்தை உளவியல் (Behavioral Psychology) என்பது, நம்மை சுற்றி நடக்கும் நிகழ்வுகள் நமக்குள் ஒரு தாக்கத்தை (Impact) ஏற்படுத்துகிறது. அவ்வாறு ஏற்படும் தாக்கமானது, நம் உள்ளம் எந்த அளவுக்கு தயார் நிலையில் உள்ளதோ அதன் அடிப்படையில் நம்மை பண்படுத்தி நடந்திட வழிவகுக்கும் என்பதை விளக்குவதாகும்.

தயார் நிலை என்பது நமது ஏற்றத்தாழ்வுகள், வெற்றி தோல்விகள், பெருமை சிறுமைகள், போன்ற தாக்கங்களை நம் மனது எவ்வாறு ஏற்றுக் கொள்கிறது, எவ்வாறு உணர்கிறது, எவ்வாறு உணர்ந்த விஷயங்களை உள்வாங்கி அதற்குத் தகுந்தவாறு நம்மை நடத்திக் கொள்ள ஏதுவாக அமைகிறது என்பதை விளக்குவதாகும்.

மனிதனின் அடிப்படை உணர்வு பயமாக இருப்பின் அந்த உணர்வின் வெளிப்பாடு கவலை / விசாரம்/ வியாக்கூலம் போன்ற எதுவாகவும் இருக்கலாம். இந்த உணர்ச்சிகள் ஒரு செயல்பாடாக வெளிப்படும் போது சண்டையாகவும் அல்லது மோதலில் இருந்து தப்பித்துக் கொள்ளும் தன்மையாகவும் இருக்கலாம்.

கட்டுரையின் நோக்கம்

ஒரு அதிகார நிலையில், வளமான, பலமான, பெருமைமிக்க, புகழ் தரக்கூடிய, மதிப்புமிக்க நிலையில் உள்ள ஒருவர், இவை அனைத்தையும் இழக்க நேரிடுமோ என்ற பயம் மனதினைக் கவ்வும் போது, அதனால் ஏற்படும் மன உளைச்சல், மிகுந்த கோபத்தையோ அல்லது மிகுந்த பயத்தையோ தரலாம். இந்த பயம், கோபம், மன உளைச்சல் அனைத்துமே நம் மனநிலையினால் நம்முள்ளே ஒரு வினையாற்றச் சக்தியாக அமைகிறது.

உதாரணமாக, வெளிச்சம் அதிகம் இல்லாத பாதையில் நாம் நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, நம் முன்னே பாதையில் கிடக்கும் ஒரு கயிறு அல்லது கயிறு போன்ற ஒரு பொருளோ நமக்கு மனதில் “பாம்பு” என்று தோன்றும் பொழுது, ஒரு பயம் ஏற்படுகிறது. அந்தப் பாம்பு கடித்தால் உயிர் போய்விடுமோ என்ற பயமும், என்னவாகுமோ என்ற கவலையும் ஏற்படுகிறது. இந்த பயம் அதிகமாகும்போது நாம் “அந்தப் பாம்பை கொல்வதா அல்லது அங்கிருந்து தப்புவதா?” என்ற நிலைப்பாட்டை எடுக்கத் தோன்றுகிறது.

இந்த உணர்வானது நமக்குள் ஒரு சக்தியை கொடுக்கிறது. அந்த சக்தி நம்மை ஆபத்திலிருந்து காப்பதற்கு உதவுகிறது. “பாம்பு” என்று மனதில் தோன்றுவதற்கு முன் அந்த சக்தி நம் உள்ளிருந்து வெளிப்படவில்லை. பயம் என்ற உணர்ச்சி அந்த சக்தியை தோற்றுவிக்கிறது.

அதிகாரம், புகழ், பெருமிதம், போன்றவை பொருந்திய ஒருவர், தன்னிடம் உள்ள அனைத்தையும் இழக்க நேரிடுமோ என்ற பயம் வரும்போது அவரிடம் தோன்றும் அந்தக் கவலையின் தன்மையே, இழப்பின் ஆழத்தை நிர்ணயிக்கிறது. அதனால் ஏற்படும் உணர்வு அவரிடம் மிகுந்தக் கோபம் அல்லது தப்பித்து ஓடும் மனநிலையை உருவாக்குகிறது எனலாம்.

புறநானூறு சொல்லும் உளவியல் நுண்கருத்துகள்:

நாம் கோபம் என்னும் உணர்ச்சியின் உச்ச நிலையில் போரில் நிகழும் நிகழ்வுகளையும் அதன் விளைவுகளையும் புறநானூற்றின் சில பாடல்களின் மூலம் புரிந்து கொள்ளலாம். சான்றாக புறநானூற்றில் உள்ள 7, 15, 16, 25 ஆம் பாடல்களின் காணலாகும் உளவியல் கருத்துக்களைக் பின்வருமாறு காணலாம்.

அதில் 7,15,16 - ஆம் பாடல்கள் போரில் ஒரு மன்னன் பகை நாட்டின் அழிவைத் தவிர வேறு எதையும் சிந்திக்காமல், அழிவு ஏற்படுத்துவதை மட்டுமே தன் ஒரே நோக்கமாகக் கொண்டு செயல்பட்டுள்ளதைச் சித்தரிக்கிறது.

ஆனால் 25 ஆம் பாடலோ, போர் உணர்ச்சியின் உச்சக்கட்டத்திலும் ஒரு மன்னன் தன் நிதானத்தை இழக்காது, மனக்கட்டுப்பாட்டுடனும் மிகுந்த தெளிவுடனும் எடுக்கும் முடிவினைச் சித்தரிக்கிறது.

நாம் மேற்கண்ட நான்கு பாடல்களையும் ஆராய்வோம்.

புறம் பாடல் எண்:- 7

பாடியவர்:- கருங்குழலாதனார்

பாடப்பெற்றவர்:- சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தான்

திணை:- வஞ்சித் திணை

துறை:- கொற்றவள்ளை; மழபுல வஞ்சியும் ஆம்

“களிறு கடைஇய தாள்,

கழல் உரிஇய திருந்து அடி...”

(புறம் பாடல்# 7)

எனத் தொடங்கும் பாடலானது “யானையைக் கட்டுப்படுத்தி நடத்திச் செல்லக்கூடிய தேர்ந்த பாதம்; ஒலிக்கும் கழல்கள் தேய்ந்த கால்கள்; அம்போடு பொருந்திய இடக்கவிந்த கைகள்; கண்ணை போன்ற அழகு மிளிரும் வில்லும்; வெற்றி மகள் தழுவிய மார்பும்; யானைக் கூட்டத்தை விரட்டும் வலிமையும் உடைய; பகல் இரவு பாராது நீ தீயில் இட்ட பகைவர் ஊரில் சுற்றுத்தாரை கூவி அழைக்கும் கூக்குரல் கேட்டும் நீ கொள்ளையை நிறுத்த மாட்டாய்; ஊரில் நல்லது எதுவும் மிஞ்சாது; இயற்றப்பட்ட தேரை உடையவனே! இத்தகைய நிலை, வெள்ள உடைப்பை மண் அடைக்காமல் மீன் அடைக்கும் வளம் பொருந்திய பகைவர் நாடுகளுக்கு ஏற்படும்!” என உரைப்பதாக அமைகிறது!

புறம் பாடல் எண்:- 15

பாடியவர்:- நெட்டிமையார்

பாடப்பெற்றவர்:- பாண்டியன் பல் யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவழுதி

திணை:- பாடாண் திணை

துறை:- இயன்மொழி

“கடுந் தேர் குழித்த ளெள்ளல் ஆங்கண்

வெள்ள வாய்க் கழுதைப் புல் இனம் பூட்டி...” (புறம் பாடல்# 15)

என்று தொடங்கும் 15 ஆம் பாடலோ “பெருமை பொருந்திய வீரனே! பகைவர் நாட்டின் தேரோடியத் தெருக்களில் கழுதையை பூட்டி உழுது பாழ் செய்தாய்; பறவைகள் ஒலிக்கும் அகன்ற வயல்களில், வெண்பிடறி குதிரைகளின் குளம்பு ஒலிக்க தேரோட்டினாய்; காவல் மிகுந்த குளங்களில், பெரிய கழுத்து, கோப்பார்வை, அகல பாதங்கள், ஒளிரும் தந்தங்கள் கொண்ட யானைகளை கொண்டு கலக்கினாய்; அத்தனை கோபக்காரன் நீ! உன்னை பருத்த வேலை கொண்டு உன் படையை எதிர்க்க யாரும் வரமாட்டார்கள்! அவ்வாறு ஆசையுடன் வந்து வசைபாட விழுந்தோர் பலரா? அல்லது வேத விதிப்படி நல்ல நெய்யை வேள்வியில் இட்டு, கம்பம் நட்டு யாகம் பல நின் நாட்டில் செய்தது மிகுதியாக? இதில் எது அதிகம்? பெரும! வார்கொண்டு நன்கு இழுத்து கட்டப்பட்ட முழுவில் பாடினி பாடும்போதும், பகைவர் மேல் செல்வது பற்றி சிந்திக்கும் உனக்கு எது தான் கடினம்?” என அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது!

புறம் பாடல் எண்:- 16

பாடியவர்:- பாண்டரங் கண்ணனார்

பாடப்பெற்றவர்:- சோழன் இராச சூயம் வேட்ட பெருநற் கிள்ளி

திணை:- வஞ்சித் திணை

துறை:- மழபுல வஞ்சி

“வினை மாட்சிய விரை புரவியொடு,

மழை உருவின தோல் பரப்பி...” (புறம் பாடல்# 16)

என்று தொடங்கும் 16 ஆம் பாடலோ “உன் வீரர்கள் போர்த்திறம் மிக்க குதிரைகளோடு, மேகம் போன்ற கேடயங்களை பரப்பி, வினை நிலங்களை கொள்ளை அடித்தனர்; அடித்த பின்பு வீடுகளின் மரக்கதவுகளை விறகாக்கி எரித்தனர்; குடிநீர்க் குளங்களை யானைகளை கொண்டு பாழ்படுத்தி நாட்டை எரித்த போது அது சூரியனைப் போல ஒளிர வைத்தது; பகைவர் நாடுதனை அழித்தது உன் வரம்பில்லாத சேனை! துணைப்படை இல்லாமல் வெற்றி பெறும் நீ, உன் வாளில் புலவும், மார்பில் சந்தனமும் மணக்கும், முருகனின் கோபத்திற்கு ஒப்பானது உன் கோபம்! உன் நாடு வள்ளையும், ஆம்பலும், குளிரும் பகன்றையும், பழம் உள்ள பாகல் இவற்றோடு கரும்பும் செழிக்கும் மருத நில நாட்டை, காவலை உடைய நாட்டை தீக்கு இரையாக்கினாய்! எல்லோரும் அச்சப்படும்படி போர்

செய்யும் உன் எண்ணத்திற்கு ஏற்ப உன் யானை படையும் ஒருங்கே போர் செய்ய பகைவர் நாடு அழிந்தது!" என்று விளக்குகிறது.

நடத்தை உளவியல் சார்ந்த பார்வையை பிரதிபலிக்கும் வரிகள்:

மேற்கூறப்பட்ட மூன்று பாடல்களிலும் ஆங்கிலத்தில் Annihilation என்று சொல்லக்கூடிய, முழுமையாக மற்றும் கடுமையாக, எந்தவித தயக்கமும் இன்றி அழிக்கும், வல்லமையுடைய, வெற்றி வாகை சூடும் மன்னர்கள், பகை நாட்டின் மீது நடந்து கொள்ளும் நடத்தையைக் காண முடிகிறது.

தன் நாட்டையும், நாட்டு மக்களையும், அன்பும் அறனும் ஒருசேர நடத்தும் ஒரு மன்னன், போரிடும்போது, பகைவர் நாட்டை அழித்து, சூறையாடி அம்மக்களுக்கு சொல்லொன்னா துன்பம் தரும் அம்மன்னனின் எதிர்மறை நிலைப்பாட்டினை நம் கண்முன் சித்தரிக்கிறது. இதை நாம் ஆராய முற்படும்போது, மன்னனின் மனநிலையை உளவியல் சார்ந்து புரிந்துகொள்ள முடிகிறது.

பாடல் எண் 7:

“...எல்லையும் இரவும் எண்ணாய், பகைவர்
ஊர் சுடு விளக்கத்து அழு விளிக் கம்பலைக்
கொள்ளை மேவலை...”

பாடல் எண் 15:

“கடுந் தேர் குழித்த ஞெள்ளல் ஆங்கண்,
வெள் வாய்க் கழுதை புல் இனம் பூட்டி,
பாழ் செய்தனை, அவர் நனந் தலை நல் எயில்,
புள்ளினம் இமிழும் புகழ்சால் விளை வயல்,
வெள் உளைக் கலி மான் கவி குளம் உகளத்
தேர் வழங்கினை; நின் தெவ்வர் தேஎத்து,
பாவு அடியான், செறல் நோக்கின்,
ஒளிரு மருப்பின் களிறு அவர
காப்பு உடைய கயம் படியினை...”

எண் 16:

“...அவர்...
விளை வயல் கவர் பூட்டி,
மனை மரம் விறகு ஆகக்,
கடித்துறை நீர் களிறு படிஇ,
எல்லுப் பட இட்ட சுடுதீ விளக்கம்...

....
புலவு வாள், புலர் சாந்தின்,
முருகற் சீற்றத்து, உரு கெழு குருசில்

...
பெருந் தண் பனை பாழ் ஆக,
ஏம நல் நாடு ஒள் ஏரி ஊட்டினை
....”

கட்டுரையின் தொடக்கத்தில் கூறியது போல மேற்கூறிய புறநானூற்றுப் பாடல்களில் உள்ள உளவியல் அடிப்படையை இப்போது பார்க்கலாம்.

முழுமையான அழிவு, அது பிறக்க வழிவகுக்கும் முழுமையான தோல்வி - இந்த இரண்டும் ஒரு மன்னனை, மிகுதியாக பாதிக்கக் கூடியது ஆகும். இந்த தாக்கத்தின் வீரியம், ஒரு மன்னனின் மனதிண்மையையும், படையின் பலத்தினையும் சார்ந்து இருக்கிறது.

பகை மன்னன் தன்னைவிட பலசாலியாக இருப்பானே ஆனால், தன்னைவிட தன் மக்களிடத்தில் மதிப்பு கூடுதலாக இருப்பவனே ஆனால், எந்த ஒரு அரசனுக்கும், பகை மன்னன் தொடுக்கும் போரினை கண்டு பயமும் மன உளைச்சலும் மிகுதியாக ஏற்பட வாய்ப்பு உள்ளது. பகை அரசனின் அரசு, செல்வம், நாடு முதலியவற்றை அபகரிக்க வேண்டும் என்று விழையும் மன்னன் போரினை நடத்தி கடுமையான அழிவினை பகைஅரசனுக்குத் தருவான். இதனையே மேற்கண்ட மூன்று பாடல்களும் பிரதிபலிக்கிறது எனலாம்.

புறம் பாடல் எண்:- 25

பாடியவர்:- கல்லாடனார்

பாடப்பெற்றவர்:- பாண்டியன் தலையாலங்கானத்து செருவென்ற நெடுஞ்செழியன்

திணை:- வாகை

துறை:- அரச வாகை

பாடலின் முதல் வரி:

"...மீன் திகழ் விசும்பில் பாய் இருள் அகல..."

பாடலின் கருத்தானது, "நட்சத்திர வானத்தின் இருள் அகல, தவறாது உதிக்கும் தூரியனையும் சந்திரனையும் போல நீ விளங்கி, உன்னை அழிப்பேன் என்று சபதமிட்ட வேந்தரை, போர்களம் அதிர, வார்கட்டிய முரசைக் கைப்பற்றி வெற்றிக்கொண்டபோது, பகைவர்கள் படை நிலைகுலைந்து கலங்க, மனைவியர் மார்பில் அடித்துக்கொண்டு கருமணல் போன்ற கூந்தலை களைந்து வாடுதலைக் கண்டதும், உன் வேல் போரிடுதலை நிறுத்தியது" என்பதாக அமைகிறது.

பாடலின் உளவியல் சார்ந்த வரிகள்:

....."

சிதைதல் உய்ந்தன்றோ நின்வேல் செழியா!

....

ஒள் நுதல் மகளிர் கைம்மை கூர

அவிர் அறல் கடுக்கும் அம் மென்

குவை இருங் கூந்தல் கொய்தல் கண்டே!"

தன்னையும் தன்பலத்தையும் நன்கு உணர்ந்த மன்னன், அறம் சார்ந்து இருப்பின், எந்த மனநிலையிலும், போரினை ஒரு முதிர்ந்த நோக்குடன் அணுகுவான். போரினைத் தவிர்த்து, பிறிதின்றோய் தந்நோய் போல் போற்றி, பிறர்பால் இரக்கம் கொண்டு, போரினை நிறுத்திய மன்னனை இப்பாடல் சித்தரிக்கிறது.

முடிவுரை:

இழப்பின் பயம் ஒரு மன்னனை நிலை குலைய செய்து, எங்கே தன்னுடைய அரசையும், தன்னுடைய பொருள் மற்றும் புகழையும் இழக்க நேரிடுமோ என்ற பயமும், மன உளைச்சலைத் தருவதாக அமையும்.

இழப்பின் தன்மை சிறியதாக இருப்பின் அதன் மனத் தாக்கத்தினை பேச்சுவார்த்தையின் மூலம் சமாளிக்க முடியும். இழப்பின் தன்மை பெரியதாக இருப்பின் அதனால் ஏற்படும் மனத் தாக்கத்தினை, பகைவனை அழிப்பதன் மூலம் ஈடு செய்வது வடிகாலாக அமைகிறது.

ஒரு மன்னனின் தைரியம், அறம் சார்ந்த நிலை, தயார் நிலையில் இருக்கும் அவனது படை, திறமையாக படையை நடத்திச் செல்லும் திறன், எதிரியைப் பற்றிய புரிதல், இவை அனைத்தும் அம்மன்னனின் அழிவினை எதிர்நோக்கி நிற்கும் திறனை நிர்ணயிக்கிறது.

இதற்குக் காரணம், மனத்தாக்கம் என்பது நமக்குள் ஏற்படும் ஒரு சக்தி. அந்த சக்தியின் வீரியம் குறைய வேண்டுமானால் நாம் நம்மை எவ்வாறு நடத்திக் கொள்கிறோம், அந்த சக்தியினை எவ்வாறு செலவிடுகிறோம், என்பதே நிர்ணயிக்கிறது.

பயமும் மன உளைச்சலும், மன்னனின் தயார் நிலைக்கு, எதிர்மறை விகிதாச்சாரமாக அமைகிறது. மாறாக பயமும் மன உளைச்சலும், ஏற்படுத்தும் அழிவிற்கு, நேர் விகிதாச்சாரமாக அமைகிறது.

குறைந்த மன உளைச்சல் குறைந்த அழிவினையும், அதிக மன உளைச்சல் அதிக அழிவினையும் கொடுப்பதாக அமைகிறது.

புற உலகில் நிகழும் அழிவின் தன்மை, அகவுலகின் பயம் மற்றும் மன உளைச்சலின் தன்மையை பொறுத்து அமைகிறது. போர் செய்வதோ அல்லது போரில் இருந்து விலகி ஓடுவதோ, என இரண்டுமே அரசனின் மனதிண்மையைப் பொறுத்தே அமைகிறது.

நமது இலக்கியங்கள் நமக்குக் கூறும் உளவியல் நுண் கருத்துக்கள் பலப்பல. இத்தகைய வேறு பல நுண் பரிமாணங்களை காணவும், நாம் இன்னும் ஆழங்கால் படவும் இது போன்ற கட்டுரைகள் வாய்ப்பாக அமையும்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. புறநானூறு பாடல்கள் - 7,15,16,25
2. புறநானூறு - ஓர் எளிய அறிமுகம் - சுஜாதா
3. புறநானூறு - புதிய வரிசை வகை - சாலமன் பாப்பையா
4. புறநானூறு - மூலமும் ஓளவை துரைசாமி பிள்ளை விளக்க உரையும்
5. புறநானூறு - மூலமும் பழைய உரையும் - டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையரவர்கள்
6. An Invitation to Psychology – Prof. E G Parameswaran, Dr. C Beena